

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 7Ek/3626/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121518171
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danica Horská
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121518171.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XX, XXXXX C., E. F., zast.: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s. r. o., F. XXXX/XX, XXXXX G. B., IČO: 50120000, proti povinnému: ARMOD, s. r. o., Hviezdoslavovo nám. 213, 02901 Námestovo, IČO: 36717835, zast. JUDr. Anton Tabačák, Ph.D., advokát, Advokátska kancelária, Oravský Biely Potok 82, 027 42, IČO: 42221919, o vymoženie: 6.082,21 Eur, vedenej u súdneho exekútora: H. H. I., J. H. XXX/XX, XXXXX H., IČO: 42218373, pod sp.zn. 366EX 50/22, po vrátení veci na základe Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica o sťažnosti sp.zn. 7Ek/3626/2021, zo dňa 30.06.2023, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu voči povinnému podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v časti istiny vo výške: 90,70 Eur **z a s t a v u j e**.

II. Súd **p r i z n á v a** oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania za podanie návrhu na vykonanie exekúcie v časti „F trov exekúcie – oprávnený“, v položke: Tropy právneho zastúpenia (vrátane DPH) vo výške 231,24 Eur (vrátane DPH), ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

III. Súd **p r i z n á v a** oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 116,53 Eur (vrátane DPH), ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

IV. Povinnému sa nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie **n e p r i z n á v a**.

V. Súd **p r i z n á v a** oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 7Ek/3626/2021 zo dňa 23. 02. 2023 vo výške: 117,60 Eur (vrátane DPH), ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

VI. Povinnému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti oprávneného **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným dňa 18.10.2021 domáhal od povinného vymoženia 6.082,21 Eur na základe exekučných titulov: 1. Rozsudok vydaný Okresným súdom Ružomberok, sp.zn. 3Cpr/22/2019, zo dňa 17.09.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.04.2021 v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7CoPr/1/2021 -140, zo dňa 17.03.2021 (exekučný titul I) a Uznesenie vydané Okresným súdom Ružomberok, sp. zn. 3Cpr/22/2019, zo dňa 26.07.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.08.2021 a vykonateľnosť dňa 31.08.2021 (exekučný titul II).

2. Súd poveril dňa 20.01.2022 vykonaním exekúcie súdneho exekútora: H. H. I., J. H. XXX/XX, XXXXX H., IČO: 42218373, ktorý exekúciu vedie pod sp.zn. 366EX 50/22, a to po preskúmaní právneho a skutkového stavu na vymoženie istiny v zníženej výške 4.975,20 Eur s príslušenstvom (pôvodný uplatnený nárok bol vo výške istiny 6.082,21 Eur s príslušenstvom).

3. Okresný súd Banská Bystrica rozhodol Uznesením sp.zn. 7Ek/3626/2021 zo dňa 23.02.2023 o návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 14.02.2022 tak, že exekúciu voči povinnému podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku v časti istiny vo výške 4.975,20 Eur a trov exekúcie oprávneného, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške: 119,52 Eur (vrátane DPH) zastavil (I výrok); oprávnenému voči povinnému nepriznal nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (II. výrok); povinnému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nepriznal (III. výrok); ďalej aj „napadnuté uznesenie“.

4. Okresný súd Banská Bystrica, ako sťažnostný súd rozhodol Uznesením sp.zn. 7Ek/3626/2021 zo dňa 30.06.2023 na podklade sťažnosti oprávneného proti napadnutému uzneseniu tak, že napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil vyššej súdnej úradníčke na nové rozhodnutie. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.07.2023 (ďalej aj „uznesenie o sťažnosti“).

5. Sťažnostný súd vyslovil v uznesení o sťažnosti taký právny záver, že úlohou vyššej súdnej úradníčky v novom rozhodnutí bude opätovne preskúmať návrh povinného na zastavenie exekúcie a s týmto návrhom sa náležite vysporiadať, pričom pri svojom rozhodovaní je viazaná vyššie prijatým záverom sťažnostného súdu, t.j. konštatovaním o neunesení dôkazného bremena zo strany povinného ohľadom poskytnutia zálohy na mzdu vo výške 4.884,50 Eur. V konaní zostala spornou otázkou výška čistej mzdy, na ktorú má oprávnený nárok, a teda výška vymáhanej pohľadávky podľa exekučného titulu I. Oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie uplatnil k vymoženiu čistou mzdu 4.975,20 Eur, pričom povinný v rámci výplatnej pásky za 06/2021 určil čistou mzdu na sumu 4.884,50 Eur. K uvedenému rozporu sa oprávnený nevyjadril a tento rozpor jasným a zrozumiteľným spôsobom neodstránila ani vyššia súdna úradníčka v napadnutom uznesení, a preto súd nemal inú možnosť, než rozhodnutie vyššej súdnej úradníčky zrušiť a vec jej vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Sťažnostný súd predbežne uviedol, že rozdiel medzi nárokom uplatneným oprávneným a čistou mzdou vyúčtovanou povinným zrejme vznikol z dôvodu rozdielného výpočtu, keď oprávnený pri výpočte čistej mzdy nezohľadnil, že zo zdaniteľnej mzdy sa neodvádza len preddavok na daň vo výške 19 %, ale aj na daň vo výške 25 %, keďže náhrada mzdy oprávneného presiahla 1/12 zo 176,8-násobku platného životného minima. Úlohou vyššej súdnej úradníčky tak bude v novom rozhodnutí ustáliť výšku čistej mzdy, a teda výšku vymáhanej pohľadávky podľa exekučného titulu I. Vyššia súdna úradníčka zároveň v novom rozhodnutí opätovne rozhodne aj o trovách konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (vrátane trov sťažnostného konania). Sťažnostný súd tiež uviedol, že predložená výplatná páska za mesiac 06/2021 nepreukazuje splnenie povinnosti uloženú povinnému exekučným titulom 1, teda nepreukazuje vyplatenie náhrady mzdy oprávnenému. Základnou normou upravujúcou bremeno tvrdenia a preukázania je ustanovenie čl. 8 CSP, v zmysle ktorého sú účastníci povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy opravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom viedlo k záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka. Povinný v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdenia, že pohľadávka v zmysle exekučného titulu 1 zanikla, keď spolu s návrhom na zastavenie exekúcie a ani v rámci vyjadrenia k podanej sťažnosti nepredložil také dôkazy (napr. potvrdenie o vykonaní zákonných odvodov, doklad preukazujúci vyplatenie zálohy na mzdu, atď.), ktorými by svoje tvrdenie o zániku pohľadávky preukázal. Sporným totiž v konaní bolo predovšetkým poskytnutie zálohy na mzdu v sume 4.884,50 Eur, o čom však povinný nepredložil žiadny dôkaz (uvedené v žiadnom prípade nemohla preukázať predložená výplatná páska) a navyše v návrhu na zastavenie exekúcie ani len neuviedol, kedy mala byť táto záloha poskytnutá. Za stavu, keď teda oprávnený výslovne vyplatenie zálohy popieral a na druhej strane, povinný poskytnutie zálohy na mzdu nepreukázal, jeho obrane nebolo možné priznať žiadnu relevanciu. Vyššia súdna úradníčka preto nemala z tejto nepreukázanej skutočnosti vychádzať a zohľadniť ju pri rozhodovaní; napadnuté rozhodnutie je preto postavené na nesprávnom skutkovom závere a nemožno ho považovať za vecne správne. Sťažnostný súd k obrane oprávneného ohľadom nemožnosti zápočtu zálohy na mzdu uviedol,

že v tomto prípade úvaha oprávneného nie je správna. Vyššia súdna úradníčka tu totiž správne poukázala na § 130 ods. 3 Zákonníka práce, ktorý upravuje možnosť vyplatiť zamestnancovi preddavok na mzdu, ktorý sa následne odpočíta od mesačnej mzdy. Pokiaľ by teda skutočne bola oprávnenému vyplatená záloha na mzdu (t.j. preddavok na mzdu) za obdobie, za ktoré následne oprávnenému bola priznaná exekučným titulom I. náhrada mzdy, tento vyplatený preddavok by sa mal správne odpočítať od tejto náhrady mzdy, pričom zo strany povinného by sa nejednalo o zápočet pohľadávky. Je však otázne, ako na to poukázal aj oprávnený, kedy a či vôbec bola záloha na mzdu oprávnenému vyplatená.

6. Súd po vrátení veci, vychádzajúc z právneho záveru uznesenia o sťažnosti opätovne poukazuje na obsah návrhu na zastavenie exekúcie povinného zo dňa 14.02.2022. Povinný poukázal na § 57 ods. 1 písm. f) Exekučného poriadku z dôvodu, že ešte pred vydaním upovedomenia o začatí exekúcie zaniklo právo nim priznané úhradou celého peňažného plnenia zo strany povinného. Okresný súd Ružomberok Rozsudkom zo dňa 26.07.2021, sp. zn. 3Cpr/22/2019 zaviazal povinného k úhrade náhrady mzdy vo výške 7.092,63 Eur v hrubom, k tomu povinný uvádza rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 17.03.2021 sp. zn. 7CoPr//2021. Na základe skutočností uvedených v exekučnom titule povinný v lehote určenej rozsudkom vyhotovil výplatnú pásku a vo výplatnom termíne v mesiaci 06/2021 vykonal vyúčtovanie mzdy. Z náhrady mzdy povinný odrátal výšku zákonných odvodov a zálohu na mzdy vo výške 4.884,50 Eur vyplatenú oprávnenému v zmysle §130 ods. 3 Zákonníka práce, k čomu povinný dokladá výplatnú pásku za mesiac jún 2021 a preto žiada o zastavenie exekúcie, nakoľko povinný svoju povinnosť splnil v plnom rozsahu (ďalej len „návrh na zastavenie exekúcie“).

7. K návrhu na zastavenie exekúcie sa vyjadril oprávnený podaním zo dňa 23.09.2022. Nesúhlasí so zastavením exekúcie predovšetkým z dôvodu, že právo priznané oprávnenému nezaniklo pred vydaním upovedomenia o začatí exekúcie úhradou celého peňažného plnenia zo strany povinného. Okresný súd Ružomberok rozsudkom sp. zn. 3Cpr/22/2019, zo dňa 17.09.2020 (rozsudok súdu I. stupňa) zaviazal povinného voči oprávnenému na zaplatenie náhrady mzdy vo výške 7.092,63 Eur v hrubom, čo po krátení tejto sumy o 32,4 % odvodového zaťaženia predstavuje sumu 4.975,20 Eur. Rozsudok súdu prvého stupňa bol Krajským súdom v Žiline sp. zn. 7CoPr/1/2021, zo dňa 17.03.2021 potvrdený. K tvrdeniu povinného oprávnený poukazuje na to, že v sporovom konaní sp. zn. 3Cpr/22/2019 povinný v pozícii žalovaného nijakým spôsobom nereflektoval, že by oprávnenému v pozícii žalobcu poskytol zálohu na mzdy vo výške 4.884,50 Eur. Rovnako povinný v predmetnom súdnom konaní nežiadal súd o zastavenie žaloby v časti, ktorú podľa neho poskytol oprávnenému ako zálohu na mzdy. Je pri tom jednoznačné, že ak by si chcel povinný v súdnom konaní uplatňovať údajne poskytnuté zálohy na mzdy, musel by tak urobiť formou samostatnej žaloby. Konanie povinného predstavuje podľa oprávneného akési jednostranné započítanie nepreukázanej a neexistujúcej pohľadávky oproti platobnej povinnosti, ku ktorej ho súd právoplatným rozsudkom zaviazal a ktorá vyplýva z pracovno-právneho vzťahu uzatvoreného medzi oprávneným a povinným. Oprávnený má za to, že v pracovno-právnych vzťahoch nemožno využívať inštitút započítania, napr. podľa rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 14Co 316/2012 zo dňa 26.02.2013 je uvedené: „pretože Zákonník práce nepozná inštitút započítania (kompenzácie), ako je upravený v § 580 O. z., z toho vyplýva jediný záver, že zamestnávateľ svoje pohľadávky voči zamestnancovi musí uplatniť samostatnou žalobou a nie započítacou námietkou“. Povinný si voči platobnej povinnosti, ku ktorej ho zaviazal Okresný súd Ružomberok právoplatným a vykonateľným rozsudkom jednostranne započítal údajne poskytnutú zálohu na mzdy. Podľa názoru oprávneného je neprijateľné, aby povinný svojvoľne odrátaval zo sumy platobnej povinnosti, ku ktorej ho zaviazal súd, akékoľvek čiastky. Oprávnený sa nestotožňuje s názorom povinného, že povinný si jednostranným započítaním resp. odrátaním údajne poskytnutých záloh na mzdy voči platobnej povinnosti na náhradu mzdy, ku ktorej povinného zaviazal Okresný súd Ružomberok právoplatným rozsudkom, splnil svoju povinnosť a že takto po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku (§ 61k ods. 1 písm. a/ Exekučného poriadku). Oprávnený s názorom povinného o splnení si jeho povinnosti uloženej mu exekučným titulom nesúhlasí a teda nesúhlasí ani so zastavením exekúcie. Návrh povinného na zastavenie exekúcie navrhuje zamietnuť a zaviazat povinného k náhrade účelných vynaložených trov oprávnenému, ktoré mu vznikli ako výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie (ďalej „vyjadrenie oprávneného“).

8. Podľa § 61k ods. 1) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu,(71) pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2) Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

10. Podľa § 61 k ods. 3), ods. 4) Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť. Návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

11. Podľa § 61k ods. 5) Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l ods. 3) prvá veta Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

13. Súd po vrátení veci opätovne posúdil návrh na vykonanie exekúcie, poverenie vydané pre súdneho exekútora a návrh na zastavenie exekúcie včítane všetkých dokumentov a vyjadrení, pričom po vrátení veci zistil, že návrh na zastavenie exekúcie je sčasti dôvodný.

14. Exekučný súd neviduje k návrhu na zastavenie exekúcie také dôkazy, na základe ktorých možno vyvodit', že je dôvod na úplné zastavenie exekúcie. Znovu sa poukazuje na to, že dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý tento návrh podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Povinný môže namietat', ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, bránia vymáhateľnosti, alebo ak sú tu okolnosti, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napríklad nedostatok spôsobilosti byť účastníkom konania, zákonná prekážka výkonu exekúcie a pod.). Len takýto návrh má odkladný účinok. Súd už v napadnutom uznesení konštatoval, že návrh na zastavenie exekúcie bol podaný včas, do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie povinnému (§61k ods. 2 Exekučného poriadku).

15. Súd opätovne poukazuje na exekučné tituly podľa ktorých oprávnený uplatnil svoj nárok: Rozsudok Okresného súdu Ružomberok, sp.zn. 3Cpr/22/2019, zo dňa 17.09.2020, v spojení s Rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7CoPr/1/2021 -140, zo dňa 17.03.2021, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.04.2021, určil, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu mzdy za obdobie od 19.12.2019 do 17.09.2020 vo výške 7.092,63 eur v hrubom. Podľa Uznesenia Okresného súdu Ružomberok, sp. zn. 3Cpr/22/2019, zo dňa 26.07.2021, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 27.08.2021 a vykonateľnosť dňa 31.08.2021, bol žalovaný (povinný) zaviazaný zaplatiť náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania žalobcu vo výške 1.486,18 Eur.

16. Súd sa v prvom rade zameril na zistenie, či v predmetnom exekučnom konaní povinný preukázal úhradu pohľadávky oprávnenému, a to s poukazom na nasledovné právne ustanovenia.

17. Podľa § 61f ods. 1 Exekučného poriadku, po doručení upovedomenia o začatí exekúcie povinnému nastávajú účinky splnenia vymáhaného nároku len vtedy, ak sa plnenie v rozsahu, v ktorom prislúcha exekútorovi podľa § 60 ods. 2, dostane exekútorovi.

18. Podľa § 61f ods. 2 Exekučného poriadku, ak ide o plnenia, ktoré boli uskutočnené ohľadom vymáhaného nároku pred doručením upovedomenia o začatí exekúcie povinnému, oprávnený o nich musí bezodkladne informovať exekútora.

19. Súd musí konštatovať, že povinný doposiaľ nepredložil nijaký dôkaz (napríklad výpis z účtu), alebo iný doklad, ktorým by preukázal, že uhradil nárok priznaný exekučným titulom k rukám oprávneného, a to ani ako zálohu na čistú mzdu a ani samotnú výšku čistej mzdy po odpočítaní prípadnej zálohy (povinný doložil len výplatnú pásku s vypočítaním čistej mzdy vo výške 4.884,50 Eur, kde je aj údaj, že záloha na čistú mzdu predstavuje rovnako: 4.884,50 Eur). Úhradu uvedenej čistej mzdy (ani zálohy ma mzdu) neoznámil ani sám oprávnený, práve naopak tvrdí, že k uspokojeniu jeho nároku nedošlo. Súdny exekútor tiež súdu neoznámil, že došlo k úhrade pohľadávky oprávneného a trov exekúcie na účet exekútora podľa platobných údajov uvedených v Upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 31.01.2022. Súd teda konštatuje, že nie je preukázaný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku, teda že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku splnením, resp. jeho úhradou.

20. Ďalej je potrebné poukázať na už uvedené, že sťažnostný súd k obrane oprávneného ohľadom nemožnosti zápočtu zálohy na mzdu uviedol, že vyššia súdna úradníčka správne poukázala na § 130 ods. 3 Zákonníka práce, ktorý upravuje možnosť vyplatiť zamestnancovi preddavok na mzdu, ktorý sa následne odpočíta od mesačnej mzdy. Pokiaľ by teda skutočne bola oprávnenému vyplatená záloha na mzdu (t.j. preddavok na mzdu) za obdobie, za ktoré následne oprávnenému bola priznaná exekučným titulom I. náhrada mzdy, tento vyplatený preddavok by sa mal správne odpočítať od tejto náhrady mzdy, pričom zo strany povinného by sa nejednalo o zápočet pohľadávky. Vychádzajúc z výplatnej pásky predloženej povinným je zrejme, že záloha na čistú mzdu predstavuje rovnako sumu 4.884,50 Eur, ako samotná čistá mzda. Súd sa preto po vrátení veci osobitne touto časťou návrhu na zastavenie exekúcie už zaoberať nebude.

21. Čo sa týka záveru sťažnostného súdu, že zostala spornou otázka výšky čistej mzdy na ktorú má oprávnený nárok, ako na výšku vymáhanej pohľadávky podľa exekučného titulu I, pričom oprávnený návrhom na vykonanie exekúcie uplatnil k vymoženiu čistú mzdu 4.975,20 Eur; povinný v rámci výplatnej pásky za 06/2021 určil čistú mzdu na sumu 4.884,50 Eur, súd dospel k nasledovnému záveru. Oprávnený jednak nepreukázal ani v rámci podanej sťažnosti, že nesprávnosť výpočtu čistej mzdy najprv namietal voči samotnému povinnému ešte pred podaním návrhu na vykonanie exekúcie s tým, aby náležite odôvodnil (s uvedením údajov potrebných pre výpočet čistej mzdy aj s odkazom na príslušný právny predpis a pod.), že je správny jeho výpočet čistej mzdy v sume 4.975,20 Eur a nie podľa povinného: 4.884,50 Eur. K výške výpočtu čistej mzdy teda nie je preukázaná nijaká osobitná komunikácia medzi oprávneným a povinným (vzájomné námietky a pod.). Sťažnostný súd predbežne uviedol, že rozdiel medzi nárokom uplatneným oprávneným a čistou mzdou vyúčtovanou povinným zrejme vznikol z dôvodu rozdielného výpočtu, keď oprávnený pri výpočte čistej mzdy nezohľadnil, že zo zdaniteľnej mzdy sa neodvádzal len preddavok na daň vo výške 19 %, ale aj na daň vo výške 25 %, keďže náhrada mzdy oprávneného presiahla 1/12 zo 176,8-násobku platného životného minima. Súd v uvedenej súvislosti poukazuje na nasledovné právne predpisy; pričom vychádzal z účinnosti právnych predpisov ku dňu nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti exekučného titulu I v spojení s exekučným titulom II, teda v čase 27.04.2021.

22. Podľa § 139a zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov účinného do 30.04.2021, ak súd rozhodol o neplatnosti skončenia právneho vzťahu zamestnanca k zamestnávateľovi, vymeriavací základ za každý kalendárny mesiac neplatne skončeného právneho vzťahu zamestnanca k zamestnávateľovi je časť príjmu plynúceho z neplatne skončeného právneho vzťahu zamestnanca k zamestnávateľovi pripadajúca na každý taký kalendárny mesiac; § 138 ods. 1, 6, 8 až 12 a 17 platí rovnako.

23. Podľa § 13 ods. 15 zákona č. 580/2004 Z. z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného do 31.05.2021, ak súd rozhodol o nároku na náhradu mzdy z neplatného skončenia pracovného pomeru (ďalej len „náhrada mzdy“) zamestnanca k zamestnávateľovi, zamestnávateľ vo výkaze podľa § 20 ods. 1 uvedie zamestnanca za obdobie neplatného skončenia pracovného pomeru; ustanovenia o minimálnej výške preddavku sa nepoužijú. Náhrada mzdy je vymeriavacím základom zamestnanca v kalendárnom

mesiaci, v ktorom bola zúčtovaná. Na ročné zúčtovanie poistného z náhrady mzdy ustanovenia o ročnom zúčtovaní poistného platia rovnako. V prípade mimosúdneho vyrovnania sporu sa postupuje rovnako.

24. Podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 595/2003 Z. z. o daní z príjmov v znení neskorších predpisov účinného do 30.06.2021 (ďalej len „Zákon o daní z príjmov“), príjmami zo závislej činnosti sú príjmy zo súčasného alebo z prechádzajúceho pracovnoprávneho vzťahu, služobného pomeru, štátnozamestnaneckého pomeru alebo členského pomeru, alebo z obdobného vzťahu, v ktorom je daňovník pri výkone práce pre platiteľa príjmu povinný dodržiavať pokyny alebo príkazy platiteľa príjmu a podiel na zisku (dividenda) vyplatený obchodnou spoločnosťou alebo družstvom zamestnancovi bez účasti na základnom imaní tejto spoločnosti alebo družstva.

25. Podľa § 35 ods. 1 Zákona o daní z príjmov, zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, vyberie preddavok na daň zo zdaniteľnej mzdy z výnimkou uvedenou v odseku 8. Zdaniteľnou mzdou je úhrn zdaniteľných príjmov zo závislej činnosti zúčtovaných a vyplatených zamestnancovi za kalendárny mesiac alebo zdaňovacie obdobie, znížený o

a) sumy zrazené na poistné a príspevky, ktoré je povinný platiť zamestnanec,

b) nezdaniteľnú časť základu dane na daňovníka [§ 11 ods. 2 písm. a)]; základ dane na výpočet preddavku na daň za kalendárny mesiac sa zníži o sumu zodpovedajúcu 1/12 nezdaniteľnej časti základu dane na daňovníka [§ 11 ods. 2 písm. a)]; na nezdaniteľné časti základu dane podľa § 11 ods. 2 písm. b), ods. 3, 6 a 8 zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, prihladne až pri ročnom zúčtovaní za zdaňovacie obdobie.

26. Podľa § 35 ods. 2 Zákona o daní z príjmov, preddavok na daň zo zdaniteľnej mzdy zaokrúhlenej podľa § 47, zúčtovanej a vyplatennej za kalendárny mesiac alebo zdaňovacie obdobie je 19 % z tej časti zdaniteľnej mzdy, ktorá nepresiahne 1/12 sumy 176,8-násobku platného životného minima vrátane a 25 % z tej časti zdaniteľnej mzdy, ktorá presiahne 1/12 sumy 176,8-násobku platného životného minima. Tento preddavok na daň sa zníži o sumu zodpovedajúcu sume daňového bonusu podľa § 33 ods. 1.

27. Podľa § 35 ods. 3 Zákona o daní z príjmov, preddavok na daň sa zrazí pri výpláte alebo pri poukázaní, alebo pri pripísaní zdaniteľnej mzdy zamestnancovi k dobru bez ohľadu na to, za ktoré obdobie sa táto zdaniteľná mzda vypláca. Ak zamestnávateľ, ktorý je platiteľom dane, vykonáva vyúčtovanie príjmov zo závislej činnosti mesačne, zrazí preddavok na daň pri vyúčtovaní zdaniteľnej mzdy za uplynulý kalendárny mesiac.

28. Podľa § 79 ods. 1 Zákona č. 311/2001 Z. z. Zákonníka práce účinného do 14.11.2021, (ďalej „Zákonník práce“), ak zamestnávateľ dal zamestnancovi neplatnú výpoveď alebo ak s ním neplatne skončil pracovný pomer okamžite alebo v skúšobnej dobe a ak zamestnanec oznámil zamestnávateľovi, že trvá na tom, aby ho naďalej zamestnával, jeho pracovný pomer sa nekončí, s výnimkou, ak súd rozhodne, že nemožno od zamestnávateľa spravodlivo požadovať, aby zamestnanca naďalej zamestnával. Zamestnávateľ je povinný zamestnancovi poskytnúť náhradu mzdy. Táto náhrada patrí zamestnancovi v sume jeho priemerného zárobku odo dňa, keď oznámil zamestnávateľovi, že trvá na ďalšom zamestnávaní, až do času, keď mu zamestnávateľ umožní pokračovať v práci alebo ak súd rozhodne o skončení pracovného pomeru.

29. Podľa § 120 ods. 1 Zákonníka práce, zamestnávateľ, u ktorého nie je odmeňovanie zamestnancov dohodnuté v kolektívnej zmluve, je povinný zamestnancovi poskytnúť mzdu najmenej v sume minimálneho mzdového nároku určeného pre stupeň náročnosti práce (ďalej len „stupeň“) príslušného pracovného miesta. Ak mzda zamestnanca v kalendárnom mesiaci nedosiahne sumu minimálneho mzdového nároku, zamestnávateľ poskytne zamestnancovi doplatok v sume rozdielu medzi dosiahnutou mzdou a sumou minimálneho mzdového nároku ustanoveného pre stupeň patriaci príslušnému pracovnému miestu.

30. Podľa § 131 ods. 1 Zákonníka práce, zo mzdy zamestnanca zamestnávateľ prednostne vykoná zrážky poistného na sociálne poistenie, preddavkov poistného na verejné zdravotné poistenie, nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na verejné zdravotné poistenie, príspevku na doplnkové dôchodkové sporenie, ktoré platí zamestnanec podľa osobitného predpisu, zrážky preddavku na daň alebo dane, nedoplatku preddavku na daň, daňového nedoplatku, nedoplatku, ktorý vznikol zavinením

daňovníka na preddavku na daň a na dani vrátane príslušenstva a nedoplatku z ročného zúčtovania preddavkov na daň z príjmov zo závislej činnosti.

31. Podľa § 134 ods. 1 Zákonníka práce, priemerný zárobok na pracovnoprávne účely (ďalej len „priemerný zárobok“) zisťuje zamestnávateľ zo mzdy zúčtovanej zamestnancovi na výplatu v rozhodujúcom období a z obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období. Doba práce nadčas, za ktorú bola dosiahnutá mzda za prácu nadčas zúčtovaná podľa § 121 ods. 4 poslednej vety, sa započítava do obdobia odpracovaného zamestnancom v rozhodujúcom období, v ktorom bola dosiahnutá mzda za prácu nadčas záúčtovaná. Do zúčtovacej mzdy podľa prvej vety sa nezahŕňa mzda za neaktívnu časť pracovnej pohotovosti na pracovisku (§ 96 ods. 3) a do obdobia odpracovaného zamestnancom sa nezahŕňa čas neaktívnej časti pracovnej pohotovosti na pracovisku.

32. Podľa § 134 ods. 2 Zákonníka práce, rozhodujúcim obdobím je kalendárny štvrťrok predchádzajúci štvrťroku, v ktorom sa zisťuje priemerný zárobok. Priemerný zárobok sa zisťuje vždy k prvému dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po rozhodujúcom období a používa sa počas celého štvrťroka, ak tento zákon neustanovuje inak.

33. Z odôvodnenia exekučného titulu vyplýva, že žalobca (oprávnený) uviedol, že uzatvoril so žalovaným pracovnú zmluvu, podľa ktorej žalobca pracoval u žalovaného na pozícii vodič nákladného motorového vozidla. Súčasťou pracovnej zmluvy bola aj Dohoda o mzde zo dňa 05.08.2019 a Dohoda o hmotnej zodpovednosti zo dňa 05.08.2019, čo žalovaný (povinný) nerozporoval. Na základe Dohody o mzde bola dohodnutá mzda vo výške 800,- € brutto/mesačne a to pri plne odpracovanom fonde pracovného času, ktorý je ustanovený zamestnávateľom na 40h. týždenne (§ 120 ods. 1 Zákonníka práce a tiež Príloha č. 1 bodu b) Charakteristiky stupňov náročnosti pracovných miest Zákonníka práce). Žalobca bol zaradený na základe druhu práce - vodič nákladného motorového vozidla, do druhého stupňa náročnosti práce, pričom minimálna garantovaná výška mzdy zodpovedajúca druhému stupňu náročnosti práce v zmysle Zákona č. 663/2007 Z.z. je 624,- Eur. Súd v základnom konaní konštatoval, že žalovaný určil mzdu žalobcovi v správnej a zákonom stanovenej výške, pričom mu priznal mzdu ktorá je vyššia, ako minimálna mzda požadovaná zákonom.

34. Súd pri ustálení výšky čistej mzdy vychádzal z vyššie uvedených právnych predpisov a zistených skutočností týkajúcich sa určenia výšky mzdy, pričom tiež zdôrazňuje záver sťažnostného súdu, že oprávnený sa nijako nevyjadril k zistenému rozdielu čistej mzdy podľa výplatnej pásky za 06/2021 vo výške 4.884,50 Eur podľa povinného a vo výške 4.975,20 Eur tak, ako vypočítal oprávnený. Oprávnený k svojmu výpočtu neuviedol nijaké rozhodujúce skutočnosti pre posúdenie správnosti výpočtu (potrebné údaje), výšku výpočtu mzdy 4.884,50 Eur priamo voči povinnému nenamietal, tak ako už bolo spomenuté. Súd má za to, že oprávnený pri výpočte sumy 4.975,20 Eur nezohľadnil § 35 ods. 2 Zákona o dani z príjmov, teda že zo zdaniteľnej mzdy sa neodvádza len preddavok na daň vo výške 19%, ale aj na daň vo výške 25%, keďže náhrada mzdy oprávneného presiahla 1/12 zo 176,8-násobku platného životného minima. Čistá mzda z tohto dôvodu predstavuje menej, než vyčíslil oprávnený. V čase ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie zo dňa 20.01.2022 je v oprave vád návrhu zo dňa 30.11.2021 zrejماً taká oprava výpočtu, resp. opravený nárok oprávneného, ktorý uvádza namiesto pôvodného odvodového zaťaženia: 35,2%, ako správne odvodové zaťaženie: 32,4%, pričom daň z príjmu zamestnanca je 19% zo základu dane, iné sa k dani z príjmu zamestnanca neuvádza. Súd zdôrazňuje, že oprávnený vypočítal svoj nárok na sumu 4.975,20 Eur pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 30.11.2021 v oprave vád návrhu. Oprávnený pritom ani v pôvodnom návrhu na vykonanie exekúcie a ani v oprave vád neuviedol nijaké údaje potrebné pre výpočet čistej mzdy za obdobie od 19.12.2019 do 17.09.2020 (z čoho vychádzal, napríklad uplatnený bonus, alebo odpočítateľné položky a pod.). V samotnom návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený požadoval nárok na čistú mzdu v nižšej sume: 4.596,03 Eur, k čomu uviedol odvodové zaťaženie 35,2% bez jednotlivých položiek z ktorých toto odvodové zaťaženie pozostáva, teda neuviedol ani percentuálne vyjadrenie dane z príjmu a ani samotný výpočet tejto dane. Rozdiel medzi týmito nárokmi oprávneného je až vo výške 379,17 Eur (4.975,20 Eur – 4.596,03 Eur). Aj táto skutočnosť vyvoláva pochybnosť, teda že oprávnený nepristupoval k vyčísleniu čistej mzdy s náležitou odbornou starostlivosťou (so zohľadnením platnej a účinnej právnej úpravy pokiaľ ide o výpočet čistej mzdy za obdobie od 19.12.2019 do 17.09.2020).

35. Súd preto konštatuje, že oprávnený riadne nepreukázal rozdiel zo sumy: 4.975,20 Eur a sumy 4.884,50 Eur ako odôvodnený nárok, čo predstavuje sumu 90,70 Eur. Súd však už konštatoval, že

povinný nijako nepreukázal úhradu čistej mzdy vypočítanej vo výplatnej páske za 06/2021 vo výške 4.884,50 Eur priamo k rukám oprávneného (na účet oprávneného a ani v hotovosti) a ani na účet súdneho exekútora (ani vo forme zálohy a ani vo forme čistej mzdy po odpočítaní zálohy; ktoré sumy sú uvedené vo výplatnej páske v rovnakej výške). Preto je nutné konštatovať, že je dôvod na vymáhanie pohľadávky voči povinnému, ako čistej mzdy vo výške 4.884,50 Eur s príslušenstvom a tomu zodpovedajúce trovy exekúcie oprávneného, tiež trovy súdneho exekútora, ktoré predpokladá upovedomenie o začatí exekúcie súdneho exekútora.

36. Z uvedených dôvodov súd musel exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku sčasti zastaviť vo výške 90,70 Eur, nakoľko po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik tejto časti vymáhaného nároku (výrok I).

37. Vzhľadom na ustálenú sumu 4.884,50 Eur ako výšku čistej mzdy, ktorú treba voči povinnému vymáhať, súd musel opätovne posúdiť nárok na trovy exekúcie oprávneného podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré sa počítajú zo sumy 4.884,50 Eur bez príslušenstva; nárok na trovy priznané oprávnenému v základnom konaní podľa exekučného titulu II. vo výške 1.486,18 Eur zostáva plne zachovaný. Oprávnenému sa nepriznáva nárok na zaplatenie súdneho poplatku za podanie návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 16,50 Eur, o ktorom bolo rozhodnuté právoplatným Uznesením Okresného súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 7Ek/3626/2021, zo dňa 06.12.2021 tak, že súd vrátil oprávnenému zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 Eur (v zmysle § 4 ods. 2 písm. d), ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. je oslobodený od jeho platenia ako žalobca v konaní o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru..., čo sa vzťahuje aj na výkon rozhodnutia alebo exekúciu).

38. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.17bc) Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

39. Podľa § 199a ods. 1, ods. 2 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

40. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

41. Podľa § 10 ods. 1) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška o odmenách advokátov“), ak nie je ustanovené inak, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby z tarifnej hodnoty je (okrem iného): do 165,97 eura....16,60 eura...

42. Podľa § 13a ods. 2) Vyhlášky, odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu,

43. Podľa § 16 ods. 3) Vyhlášky o odmenách advokátov, od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

44. Podľa § 18 ods. 3) Vyhlášky o odmenách advokátov, ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.5a).

45. Vychádzajúc z výpočtového základu: 4.884,50 Eur (bez príslušenstva) súd opätovne vypočítal trovy právneho zastúpenia podľa Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. za dva úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava právneho zastúpenia, 2. podanie návrhu na vykonanie exekúcie na súd. Odmena za dva úkony právnej služby v polovičnej sadzbe celkom vo výške: 231,24 Eur (vrátane DPH), ktorá pozostáva:
- odmena za jeden úkon, znížená na 1-inu: 85,48 Eur, k tomu 1x režijný paušál za rok 2021 (v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie): 10,87 Eur a DPH 20 % (zo sumy: 96,35 Eur) vo výške: 19,27 Eur, spolu: 115,62 Eur.
- odmena za dva úkony právnej služby činí celkom: 231,24 Eur (115,62 x 2).

46. Súd konštatuje, že uvedený výpočet trov právneho zastúpenia (vrátane DPH) podľa uvedených právnych predpisov vo výške 231,24 Eur (vrátane DPH) zodpovedá výpočtu oprávneného v časti „F) – Trovy exekúcie – oprávnený“ tak, ako je v oprave vád návrhu zo dňa 31.11.2021 (hoci oprávnený vychádzal z výpočtového základu: 4.975,20 Eur). Nakoľko je nárok znovu posúdený s ohľadom na iný výpočtový základ (4.884,50 Eur), súd musel znovu vo výroku tohto uznesenia priznať oprávnenému trovy za podanie návrhu na vykonanie exekúcie, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia (vrátane DPH) vo výške: 231,24 Eur Nárok na súdny poplatok 16,50 Eur sa už nepripočíta k celkovým trovám exekúcie oprávneného. Celkové trovy exekúcie oprávneného podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie, resp. za podanie návrhu na vykonanie exekúcie sú po prehodnotení priznané v časti: „F) – trovy exekúcie – oprávnený“, v položke: trovy právneho zastúpenia (vrátane DPH) vo výške: 231,24 Eur (vrátane DPH; výrok II).

47. Oprávnený požadoval náhradu účelných vynaložených trov, ktoré mu vznikli ako výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie (zo dňa 14.02.2022), ktoré vyčíslil až v rámci sťažnostného konania. Oprávnený bol v rámci právneho zastupovania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie v podstatnej miere úspešný (98,20%). Súd priznal podľa miery úspešnosti oprávnenému odmenu (z výpočtového základu 4.884,50 Eur bez príslušenstva) za jeden úkon právnej služby: vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 23.09.2022 vo výške celkom: 116,53 Eur (vrátane DPH), pozostávajúci: odmena za jeden úkon, znížená na 1-inu: 85,48 Eur, + režijný paušál (r. 2022):11,63 Eur + DPH 20% (zo sumy: 97,11 Eur): 19,42 Eur, spolu: 116,53 Eur (výrok III).

48. Povinný bol v rámci návrhu na zastavenie exekúcie úspešný len v minimálnej miere (1,80%), pričom nijakú náhradu v rámci návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 14.02.2022 nepožadoval, súd preto povinnému žiadnu náhradu výdavkov v tejto súvislosti nepriznal (výrok IV).

49. Oprávnený uplatnil v rámci podanej sťažnosti zo dňa 09.03.2023 a opravy sťažnosti zo dňa 16.03.2023 náhradu trov konania za dva úkony právnej služby v celkovej výške: 231,24 Eur (vrátane DPH) a náhradu trov súvisiacich s návrhom povinného na zastavenie exekúcie za dva úkony právnej služby v celkovej výške: 234,13 Eur (vrátane DPH) Eur pozostávajúce:
- vyjadrenie k návrhu povinného (jeden úkon): 85,48 Eur + rež. paušál: 11,63 Eur + 20% DPH (spolu: 116,53 Eur),
- sťažnosť voči napadnutému uzneseniu (jeden úkon): 85,48 Eur + rež. paušál: 12,52 Eur + 20 % DPH (spolu: 117,60 Eur),
s povinnosťou platby na účet vedený v I. D.. a.s. IBAN: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, SWIFT I..

50. Povinný sa vyjadril k trovám uplatneným zo strany oprávneného podaním zo dňa 30.03.2023 v rámci sťažnostného konania, v ktorom sa povinný v plnom rozsahu stotožnil s právnym názorom súdu a má za to, že oprávnený nemá právny nárok na priznanie náhrady trov konania za dva úkony právnej služby v celkovej výške 231,24 Eur (vrátane DPH). Povinný namietal, že oprávnený vyčíslil výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie až v rámci podanej sťažnosti vo výške 234,13 Eur (vo vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie tieto uplatnil bez vyčíslenia). Skutočnosť, že oprávnený dodatočne vyčíslil tieto výdavky, však sama o sebe nezakladá právny nárok na ich priznanie zo strany súdu. Poukázal na zásadu úspešnosti podľa § 255 ods. 1, ods. 2, § 263 ods. 1, zákona č. 160/2015 Z.z. a na Uznesenie ÚS SR republiky, sp.zn. I. ÚS

604/2017 zo dňa 05.12.201: „Úspech vo veci sa zisťuje porovnaním petitu žaloby a výroku rozhodnutia vo veci samej, pričom plným úspechom žalobcu je, ak sa výrok meritórneho rozhodnutia zhoduje so žalobným petitom, teda ak sa žalobe vyhovel v plnom rozsahu. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov buď pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Úspech strany sporu, ktorej vzniká povinnosť na náhradu trov, sa odpočíta od úspechu strany sporu, ktorej vzniká právo na náhradu trov, a výsledok zakladá pomerný nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatňovanie alebo bránenie práva. Ak je na čiastočnom späťvzati žaloby dané zavinenie žalobcu, treba dovodiť, že v tomto rozsahu nemal žalobca vo veci úspech, pričom tak platí, že kto zavinil čiastočné zastavenie konania, mal ohľadom tejto časti žaloby neúspech a úspech sa z hľadiska posudzovania náhrady trov konania pričíta opačnej strane sporu.“ Súd dospel k správnejmu záveru, keď oprávnenému náhradu uvedených výdavkov nepriznal, nakoľko oprávnený v rámci zastupovania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie nebol úspešný, a teda oprávnený nemá na tieto výdavky žiadny právny nárok. Povinný navrhol sťažnosť zamietnuť, výslovné trovy spojené s podaním sťažnosti povinný nepožadoval.

51. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

52. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

53. Podľa § 256 ods. 2 CSP, ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu tých trov.

54. Súd prihliadol aj na nárok oprávneného na trovy tak, ako oprávnený uplatnil v sťažnosti a v oprave sťažnosti, pričom súd už vo vyššie uvedenej časti tohto uznesenia vzhľadom na mieru úspešnosti oprávneného opätovne posúdil nárok na trovy oprávneného za podanie návrhu na vykonanie exekúcie (v stave ku dňu vydania overenia na vykonanie exekúcie), ktoré oprávnenému súd priznal za dva úkony celkom vo výške: 231,24 Eur (vrátane DPH; body 45, 46 tohto uznesenia) a trovy v súvislosti s podaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie súd tiež už posúdil (bod 47. tohto uznesenia).

55. V zmysle právneho záveru uznesenia o sťažnosti, rozhodol súd aj o trovách podania sťažnosti s prihliadnutím na to, že oprávnený bol podaním sťažnosti v prevažnej miere úspešný (98,20%), preto súd priznal oprávnenému tieto trovy za jeden úkon (z výpočtového základu: 4.884,50 Eur) celkom vo výške: 117,60 Eur (vrátane DPH), pozostávajúce: podanie sťažnosti voči napadnutému uzneseniu: 85,48 Eur + rež. paušál (rok 2023): 12,52 Eur + 20 % DPH: 19,60 Eur, spolu: 117,60 Eur (výrok V).

56. Povinný bol v rámci podania sťažnosti oprávneného úspešný v minimálnej miere, trovy so sťažnosťou spojené nepožadoval, súd preto tieto trovy povinnému nepriznal (výrok VI).

57. Súd má doložený riadne formálne a materiálne vykonateľný exekučný titul v súlade s § 45 ods.1 Exekučného poriadku, v exekučnom titule je jednoznačne určená povinnosť na zaplatenie dlžnej sumy, hmotnoprávne legitimovaný z exekučného titulu je oprávnený, ktorému je priznané právo voči povinnému a povinný, ktorý je zaviazaný k povinnosti. Povinný dobrovoľne ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie určenú povinnosť v plnom rozsahu nesplnil; pri podaní návrhu na zastavenie exekúcie nijako neosvedčil, že exekučný titul je v súčasnosti zrušený, čím sú dané zákonné predpoklady na vymáhanie neuhradenej časti pohľadávky.

58. Súd v danej veci nezistil ani iné dôvody zastavenia exekúcie v rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. a) až d) Exekučného poriadku, t.j. neboli zistené okolnosti spôsobujúce zánik vymáhaného nároku, nie sú dôvody podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné - nejde o cudzí exekučný titul, nie sú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu (ktoré by nastali po vydaní exekučného titulu).

59. Nakoľko súd nerozhodol o zastavení exekúcie v celosti, o trovách exekúcie v rozsahu podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.